

pregrade odstraniti in peš-pot v prejšnje stanje spraviti in sicer v 14 dneh pod eksekucijo.

Na A—jevo prošnjo de praes, 2. decembra 1880, št. 3870, v katerej samo trdi, da B tega ni storil, zaukazala je sodnija v C. z odlokom od 3. decembra 1880, št. 3860, B—ju, da ima na parceli 173 a stoječe pregrade odpraviti in peš-pot v prejšnje stanje spraviti v 14 dneh, sicer bi vse to napraviti smel A. na stroške B—jeve z najetimi delavci, in sicer na najcenejši način.

Zoper ta odlok vložil je B. rekurz, v katerem navaja, da A. ni dokazal, da se zahtevana odprava še ni zgodila, in trdi, da je vse zahtevano že zdavnej storil, tako, da je neopravičen in nepostaven prvosodnijski odlok.

Nadsodnija graška pa je z odločbo od 9. februarja 1881, št. 2010, rekurz kot neopravičen zavrgla, ker se je z razsodilnim odlokom od 12. decembra 1878, št. 3452, B—ju ukazalo, na parceli št. 173 a stoječe pregrade odpraviti in peš-pot čez njo v prejšnje stanje spraviti. Ukazalo se mu je torej gotovo delo, in zagadelj zadostuje, kakor pri vsakem drugem z razsodbo naloženem izvršenji, da se eksekucija dovoli, če se v prošnji za njo trdi, da se izvršenje še ni zgodilo. Eksekutu pa je dano na voljo, da dokaže prenehanje eksekutivnega prava, kakor terja dvorni dekret od 22. junija 1836. (št. 145 zbirke pravosodnih postav).

B. N . . . k.

Odstop od tožbe končuje pravdo nepogojno: a nasprotniku je dana pravica zahtevati stroške. (§. 46. in 899. o. s. r.)

V sumarnej pravdi Janeza R. . . . proti Francetu Z. . . . , zastran 163 gld. 80 kr. a. v. s. p. v., se je bil že zapisal (protokoliral) odgovor (Einrede) in sta si stranki prostovoljno izvolili na dalje pismeno postopati. Kar odstopi tožnik R. od te svoje tožbe z namenom, vpotiti novo, in sicer bolje priredjeno tožbo.

C. kr. sodnija v L. obema strankama ta tožnikova odstop objavi z odlokom od 21. svečana 1881, št. 1736.

Zatoženec Z. poprosi na to, da se razpiše dan, za inrotuliranje spisov, češ, da on ni odstopil od svojega že zapisanega, od nasprotnika sprejetega odgovora, ter zahteva sedaj, da sodnija na podlagi spisov spozna, kar je prav.

C. kr. okr. sodnija v L. je z odlokom od 27. marca 1881, št. 2852, to prošnjo odbila rekoč, da §. 49 o. s. r. podeljuje tožniku pravico, od tožbe odstopiti, kadar koli hoče; in da je z odstopom tožnika od tožbe končana tudi tožba.

Zatoženec Z. vloži proti temu odloku pravočasno zatečaj (rekurz) ter opozoruje c. kr. višjo sodnijo v Gradci na to, da je v svojem odgovoru tudi poprosil za prisojitev sodnih stroškov, da bi tedaj c. kr. okr. sodnija vsaj v tej zadevi imela razsoditi, kaj in koliko gre zatožencu, kateri je že odgovarjal.

C. kr. višja sodnija v Gradci je ta utečaj zavrnila potrdivši odlok prvega sodnika iz sledečih razlogov:

Zatoženec Z. je prošnjo tožnikovo, s kojo R. naznanja svoj odstop od tožbe z namenom, vložiti novo, bolje priredjeno tožbo, na znanje vzel, in se ni pritožil proti odloku od 21. svečana 1881, št. 1734, — odstop od tožbe je tedaj pravomočen, tako da se ne sme dalje postopati na podlagi te tožbe in tudi ne razpisati dan za inrotuliranje spisov.

To načelo, da konča odstop od tožbe tačasno pravdo nepogojno, pa ne nasprotuje §. 399 o. s. r., kajti zatožencu pristoji pravica, pri sodniji zahtevati (likvidirati) stroške, katere mu je pouzročila nasprotnikova za zdaj preklicana tožba.

Slovenščina pri sodnijah.

V svojem zadnjem listu priobčili smo nadsodnijski intimat, vsled katerega se je pokončal znani odlok c. kr. okrajne sodnije v Metliki. Letá okrajna sodnija zastopala je namreč mnenje, da se na podlagi slovenskih pisem, zemljeknjižne vknjižbe le tedaj dovoliti smejo, če se je slovenskemu pismu pridejala avtorizirana nemška prestava.

Ta odlok sodnije metliške bil je eminentnega pomena, in po vseh slovenskih pokrajinah ozirali so se strahom v Gradec, kjer